I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2398/97

af 28. november 1997

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Ved forordning (EF) nr. 1069/97 [2] (i det følgende benævnt »den midlertidige forordning«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af sengelinned af bomuld henhørende under KN-kode 6302 21 00, 6302 22 90, 6302 31 10, 6302 31 90 og 6302 32 90 med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan.

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fremsatte visse interesserede parter bemærkninger skriftligt. De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt mundtligt af Kommissionen. Parterne blev underrettet om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelsen af en endelig antidumpingtold og den endelige opkrævning med niveauet for den endelige told af beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik endvidere en frist til at fremsætte bemærkninger efter denne offentliggørelse.

(3) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev gennemgået og, hvor det ansås for berettiget, taget i betragtning ved den endelige afgørelse.

B. DEN VARE, DER ER OMFATTET AF UNDERSØGELSEN, OG SAMME VARE

1. Anmodninger om udelukkelse fra proceduren

(4) Efter offentliggørelsen af de midlertidige konklusioner modtog Kommissionen forskellige anmodninger om, at visse typer varer udelukkedes fra proceduren:

— Visse parter gentog deres anmodning om udelukkelse af »bæk og bølge«, en type sengelinned der fremstilles med anvendelse af kemikalier, idet de hævdede, at sådanne varer ikke længere fremstilles i Fællesskabet.

— Nogle parter gentog anmodningen om udelukkelse af bleget sengelinned til institutionsbrug (f.eks. i hospitaler, hoteller osv.). Desuden ønskede en part, at farvet sengelinned til institutionsbrug udelukkedes. Til støtte for anmodningerne hævdede de pågældende parter, at brugerinstitutionerne kræver en særlig kvalitet af den pågældende vare, nemlig varer fremstillet af stoffer af særlig tunge vævningskonstruktioner, som de påstod ikke fremstilledes i Fællesskabet.

— Der modtoges også en anmodning om at udelukke varer fremstillet af stoffer, der er vævet på vævestole, som udelukkende er hånd- eller foddrevne (»håndvæve«).

[1] EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1).
[2] EFT L 156 af 13. 6. 1997, s. 11.

(5) For så vidt angår »bæk og bølge« kunne anmodningen ikke imødekommes, skønt EF-erhvervsgrenen ikke fremstillede identiske varer, da der ikke blev fremsat nye argumenter til støtte for anmodningen efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Det konkluderedes derfor, at denne varetype er omfattet af proceduren, da den i tilstrækkelig grad har fysiske egenskaber og anvendelsesformål til fælles med andre typer sengelinned til, at de konkurrerer med hinanden.

(6) Vedrørende anmodningen om at udelukke visse typer sengelinned beregnet til institutionsbrug og navnlig om at udelukke varer af vævningskonstruktioner over en vis vægtgrænse fandtes det, at sengelinned af tungere konstruktioner fremstilledes i Fællesskabet (især men ikke udelukkende en bestemt type kaldet flannel). Der kunne desuden ikke fastsættes nogen klar skillelinje mellem sengelinned fremstillet og solgt i Fællesskabet til institutionsbrug og privat brug og de importerede typer: alle havde tilstrækkelige fælles fysiske egenskaber, funktioner og anvendelsesformål til at kunne anses for at være samme vare.

Anmodningen om at udelukke sengelinned til institutionsbrug fra proceduren kunne derfor ikke imødekommes, og undersøgelsens resultater og Kommissionens konklusioner i betragtning 13 i den midlertidige forordning bekræftes.

(7) For så vidt angår anmodningen om at udelukke håndvævede varer fandtes det, at skønt anvendelsen af forskellige produktionsmetoder ikke i sig selv er relevant for definitionen af samme vare, havde håndvævede varer andre fysiske egenskaber end andet sengelinned, navnlig på grund af en mindre regelmæssig og løsere vævning. Denne forskel førte til en anden opfattelse af håndvævede varer hos forbrugerne, hvilket forstærkedes af, at håndvævede varer ofte sælges gennem særlige salgskanaler såsom velgørenhedsforretninger, der ikke kan anvendes af EF-producenter.

Det konkluderedes derfor, at håndvævede varer skulle udelukkes fra proceduren, og disse varer derfor skal fritages for told, hvis de ledsages af et certifikat for, at de er fremstillet ved brug af håndvæv (se bilag II til denne forordning), udstedt af de rette myndigheder i eksportlandet.

2. Samme vare

(8) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater gentog visse parter den allerede på det midlertidige stade fremsatte påstand om, at der var sådanne forskelle mellem alt importeret sengelinned og alt fællesskabsproduceret sengelinned, at de ikke kunne anses for at være samme vare efter betydningen i artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Kommissionen overvejede disse påstande, men fandt at de ikke kunne godtages af de årsager, der allerede er angivet i betragtning 14 i den midlertidige forordning.

3. Konklusion

(9) Det følger af konklusionerne i betragtning 10 i den midlertidige forordning som ændret ovenfor for så vidt angår håndvævede varer, at den vare, der er omfattet af undersøgelsen, er bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør. Den indbefatter, men er ikke begrænset til, lagner, dynebetræk og pudebetræk.

Sengelinned, der kun er fremstillet af kemofibre, og sengelinned, hvor hør er det dominerende materiale, er ikke omfattet af denne procedure. Sengelinned fremstillet af håndvævede stoffer er ikke omfattet af denne procedure.

På grundlag af ovennævnte udelukkelse og afklaring af varedækningen henhører sengelinned, der er omfattet af denne procedure, under KN-kode ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 10, ex 6302 31 90 og ex 6302 32 90.

I henhold til ovenstående, og da der ikke foreligger yderligere argumenter, bekræftes konklusionerne i betragtning 10 og 14 i den midlertidige forordning vedrørende definitionen på varen og samme vare.

C. EKSPORTERENDE PRODUCENTER I DE BERØRTE LANDE

1. Anmodning om status som samarbejdsvillige parter

(10) Det var først efter udvælgelsen af stikprøven af eksportører og i mange tilfælde først efter offentliggørelsen af de midlertidige resultater af undersøgelsen til de samarbejdsvillige parter, at flere eksporterende producenter i de berørte lande gav sig til kende og anmodede om status som samarbejdsvillige parter.

(11) Da alle disse eksporterende producenter enten ikke havde givet sig til kende eller ikke fremlagt de oplysninger, der ansås for nødvendige af hensyn til undersøgelsen, inden for den frist, der fastsattes i meddelelsen om indledningen af undersøgelsen [1], finder Kommissionen, at den ønskede status som samarbejdsvillige parter ikke bør tilstås, da dette vil udgøre en forskelsbehandling af andre parter, som havde besluttet at samarbejde fra undersøgelsens start.

2. Nye eksportører

(12) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger gav en række eksportører i de berørte lande sig til kende, ofte på et særdeles fremskredent tidspunkt i undersøgelsen, og anmodede om status som nye eksportører. Nogle af disse beviste over for Kommissionen, at de ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, at de begyndte at eksportere til Fællesskabet efter denne periode, eller at de har påtaget sig en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en betydelig mængde til Fællesskabet, og at de ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksporterende producenter i de respektive eksportlande, som er omfattet af antidumpingforanstaltningerne vedrørende den pågældende vare. Disse eksporterende producenter fandtes derfor at være nye eksportører og bør indrømmes samme behandling for så vidt angår endelige foranstaltninger som de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, dvs. en antidumpingtold beregnet i henhold til artikel 9, stk. 6, i grundforordningen.

(13) Samme behandling bør tilstås alle nye eksporterende producenter, der efter indførelsen af endelige foranstaltninger påviser over for Kommissionen, at de opfylder ovennævnte kriterier.

D. DUMPING

1. Normal værdi

a) *Metode til beregning af den normale værdi*

(14) Tre egyptiske eksporterende producenter fremførte, at hvis hjemmemarkedssalget ikke ansås for repræsentativt ved vurderingen af fortjenesten, burde det heller ikke anses for repræsentativt med hensyn til vurderingen af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G).

I denne forbindelse skal det bemærkes, at det forhold, at en del af eller hele hjemmemarkedssalget af samme vare tilsyneladende sker med tab, ikke i sig selv betyder, at det er uhensigtsmæssigt at benytte de dermed forbundne SA&G-omkostninger ved beregningen af den normale værdi, hvis et sådant salg har fundet sted i tilstrækkelige mængder sammenlignet med salget af den af undersøgelsen omfattede vare med henblik på eksport til Fællesskabet.

b) *Produktionsomkostninger*

(15) Som allerede nævnt i betragtning 36 i den midlertidige forordning krævede to pakistanske eksporterende producenter, at der på grund af ekstraordinære omstændigheder som følge af omfattende borgerlige uroligheder i Karachi i undersøgelsesperioden ikke burde tages hensyn til omkostninger svarende til ledig kapacitet ved beregningen af den normale værdi. Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger gentog disse virksomheder deres krav og genfremlagde tal for de pågældende omkostninger.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at ifølge et uddrag fra Den Internationale Regnskabsstandard nr. 2 (IAS-2), som citeredes af en af de pågældende virksomheder, anerkendes ikke-fordelte faste omkostninger under alle omstændigheder som en udgift i den periode, hvor de påløber, selv om størrelsen af faste omkostninger, der tildeles hver produktionsenhed, ikke må øges som følge af lav produktion eller ledige produktionsanlæg. Med andre ord skal alle omkostninger, der påløber inden for en bestemt periode, i samme periode fuldt optages i de samlede produktionsomkostninger (fremstillingsomkostninger plus SA&G-omkostninger), uanset om omkostninger i forbindelse med ledig kapacitet klassificeres som faste omkostninger, der indgår i fremstillingsomkostningerne, eller som del af SA&G-omkostningerne. Disse krav kunne derfor ikke imødekommes, da de samlede produktionsomkostninger, der indgår i den beregnede normale værdi, omfatter både fremstillingsomkostninger og SA&G-omkostninger.

(16) En pakistansk eksporterende producent hævdede, at de omkostninger til den oprindelige råvare (ubleget stof), som den oprindelig havde angivet i forbindelse med produktionsomkostningerne, omfattede visse SA&G-omkostninger. Ved beregningen af den normale værdi for dette firma burde de angivne SA&G-omkostninger have været fratrukket produktionsomkostningerne for at undgå, at SA&G-omkostningerne blev medregnet to gange. Efter at have undersøgt virksomhedens oplysninger godtog Kommissionen påstanden og ændrede dumpingberegningerne i overensstemmelse hermed.

[1] EFT C 266 af 13. 9. 1996, s. 2.

c) *Salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G)*

(17) En egyptisk eksporterende producent anfægtede inddragelsen af påstået ekstraordinært store finansieringsudgifter ved beregningen af den normale værdi. Firmaet fremførte, at to statsejede selskaber havde pådraget sig disse store finansieringsudgifter på deres tabsgivende hjemmemarkedssalg af samme vare, og at de pågældende udgifter derfor ikke burde benyttes til at fastlægge en beregnet normal værdi for et privatejet selskab, men at i stedet til dette formål skulle fastsættes et »rimeligt« beløb for SA&G-udgifter. Det fremførtes yderligere, at dette »rimelige« beløb kunne baseres på SA&G-omkostningerne for det tredje undersøgte statsejede selskab, som havde et rentabelt hjemmemarkedssalg af samme vare.

I denne forbindelse skal det nævnes, at hvis alle selskaber opererer på frie markedsvilkår, har det været Fællesskabets institutioners konsekvente praksis at inkludere alle omkostninger, der er påløbet i forbindelse med fremstilling og salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare, herunder finansieringsudgifter, ved beregningen af den normale værdi, uanset om det er statsejede eller privatejede virksomheder, der pådrager sig disse omkostninger. Det er desuden en konsekvent praksis at benytte de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger for alle undersøgte virksomheder med et hjemmemarkedssalg af samme vare ved beregningen af den normale værdi for virksomheder uden et hjemmemarkedssalg, jf. artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen. For den pågældende virksomhed bekræftes derfor den anvendte metode, der er forklaret i betragtning 32 i den midlertidige forordning.

d) *Fortjenstmargen på hjemmemarkedet*

(18) Alle indiske eksporterende producenter anfægtede brugen af den faktiske fortjenstmargen, der opnåedes af et indisk selskab på dets repræsentative rentable hjemmemarkedssalg, ved beregningen af den normale værdi for andre indiske selskaber. De fremførte, at denne fortjenstmargen er ekstraordinært høj, fordi den i vidt omfang vedrører hjemmemarkedssalget af mærkevarer, og da eksportsalget altid vedrørte varer, der ikke var mærkevarer, gør et sådant hjemmemarkedssalg det ikke muligt at foretage en korrekt sammenligning, jf. artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Fire af disse eksporterende producenter fremførte endvidere, at denne fortjeneste ikke beregnes på baggrund af andre eksportørers eller producenters vejede gennemsnitlige fortjenester, jf. artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen, men kun svarer til én eksporterende producents fortjeneste. Det blev i denne forbindelse yderligere krævet, at fortjenesten på salget af varer af samme generelle kategori i Indien under alle omstændigheder ikke skulle overskrides for at sikre, at de beløb, der er anvendt i forbindelse med fortjenesten, er rimelige.

Det skal bemærkes, at den fortjenstmargen, der anvendtes ved beregningen af den normale værdi, svarer til den vejede gennemsnitlige fortjeneste, som den pågældende indiske virksomhed opnåede på hjemmemarkedssalget af rentable typer mærkevarer og andre varer, og at hvis dette krav var blevet imødekommet, ville det have været til skade for producenterne, da den anvendte fortjenstmargen er lavere end den fortjentsmargen, som det samme selskab har udelukkende på sit hjemmemarkedssalg af ikke-mærkevarer.

For så vidt angår brugen af kun et enkelt selskabs fortjenstmargen bør det erindres, at undersøgelsen har været begrænset til en stikprøve af eksporterende producenter i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen, og at det store flertal af de samarbejdsvillige indiske selskaber er eksportorienterede virksomheder uden et hjemmemarkedssalg af samme vare. Til stikprøven udvalgte Kommissionen fem indiske eksporterende producenter, hvoraf to ved udvælgelsen havde erklæret, at de havde haft et salg på hjemmemarkedet af samme vare. Som angivet i betragtning 23 i den midlertidige forordning fremgik det imidlertid af undersøgelsen, at kun én virksomhed havde et repræsentativt salg af samme vare på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Henvisningen i artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen til vejede gennemsnitsbeløb for fortjenester, der fastsættes for andre eksportører eller producenter, udelukker desuden ikke, at sådanne beløb kan fastsættes på grundlag af et vejet gennemsnit af transaktioner og/eller varetyper for en enkelt eksportør eller producent. Det findes derfor ikke berettiget af fastsætte beløbet for fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra b) eller c), i grundforordningen, således som det var ønsket af de pågældende indiske selskaber.

(19) En indisk eksporterende producent fremførte, at dens rentabilitet på hjemmemarkedet kun burde have været vurderet på grundlag af de typer af den pågældende vare, der solgtes både på hjemmemarkedet og på EF-markedet.

Det skal imidlertid bemærkes, at salget af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen normalt anvendes som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør

mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Fællesskabet. Hele hjemmemarkedssalget af den samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendtes derfor, hvor dette var relevant, til at fastsætte fortjenstmargenen på hjemmemarkedet, uanset om bestemte typer varer også eksporteredes til Fællesskabet.

Det følger af ovenstående, at metoden og resultaterne i betragtning 23 til 36 af den midlertidige forordning bekræftes.

2. **Eksportpris**

(20) En pakistansk eksporterende producent, som solgte en del af sin eksport til en forbundet importør i Fællesskabet, fremførte, at eksportprisen for de transaktioner, der fandt sted gennem den forbundne importør, ikke burde beregnes, fordi alle priser, der gjaldt for den pågældende importør, var fastsat som for uafhængige parter og var i overensstemmelse med de priser, der gjaldt for ikke-forbundne kunder i Fællesskabet. Det hævdedes derfor, at den faktiske eksportpris for den forbundne importør burde anses for pålidelig, og at den burde anvendes ved dumpingberegningerne.

Hvis der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren, er det Fællesskabets institutioners konsekvente praksis at beregne eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. I dette særlige tilfælde fremgik det af undersøgelsen, at alle efterfølgende videresalgstransaktioner fra den forbundne importør til uafhængige kunder fandt sted med tab. Dette fandtes at tyde på, at der ikke kunne fæstes lid til eksportørens priser ved salg til den forbundne importør. Den metode, der anvendtes til at fastsætte eksportprisen, og som er beskrevet i betragtning 37 og 38 i den midlertidige forordning, bekræftes derfor.

3. **Sammenligning**

(21) En indisk eksporterende producent anfægtede Kommissionens afvisning af at foretage justering for handelsled.

Det kræves i artikel 2, stk. 10, litra d), i grundforordningen, at det skal påvises, at eksportprisen gælder for et andet handelsled end det for den normale værdi fastlagte, og at forskellen har påvirket prissammenligneligheden, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgerens funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Da der ikke foreligger dokumentation herfor, afvistes kravet derfor som allerede angivet i betragtning 40 i den midlertidige forordning.

(22) Den samme indiske virksomhed anfægtede også Kommissionens afvisning af at foretage justeringer af den normale værdi for visse salgsomkostninger.

Anmodningen afvistes foreløbigt, fordi de ønskede justeringer lå ud over de udgifter, der var inkluderet i den beregnede normale værdi.

Selskabets fornyede anmodning havde samme mangler og kunne derfor heller ikke imødekommes.

Det besluttedes dog til slut at indrømme en justering begrænset til de udgifter (dvs. provision og fragt), der kunne identificeres ved tildelingen af SA&G-omkostninger som angivet af selskabet i dets besvarelse af Kommissionens spørgeskema, og som bekræftedes under undersøgelsen og inkluderedes i den beregnede normale værdi.

(23) Dette indiske selskab anfægtede endvidere Kommissionens afvisning af at foretage en justering af den normale værdi for kreditomkostninger.

Som anført i betragtning 44 i den midlertidige forordning måtte dette ønske afvises, da leveringen af de varer, som selskabet solgte på hjemmemarkedet, altid fandt sted efter betalingen. Da sælgeren derfor ikke overdrog køberen anvendelsen eller besiddelsen af de pågældende varer før betalingstidspunktet, kan det ikke fremføres, at sælgeren ydede nogen form for kredit.

(24) En pakistansk eksporterende producent anfægtede også Kommissionens afvisning af at foretage en justering af den normale værdi for kreditomkostninger. For at underbygge sin påstand anmodedes det pågældende firma om at fremlægge yderligere oplysninger efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger.

Da de indgivne oplysninger ikke modsagde, men på tilfredsstillende vis supplerede de oplysninger, som Kommissionen havde efterprøvet under kontrolbesøget hos den pågældende virksomhed, accepteredes kravet om en justering for kreditomkostninger, og beregningerne revideredes derfor.

(25) Alle pakistanske eksporterende producenter anfægtede Kommissionens beregning af justeringen for importafgifter og told på samme vare og især på visse materialer, der fysisk indgik i denne, når den var beregnet til forbrug i Pakistan, som refunderedes ved eksport af den pågældende vare i

henhold til den pakistanske lovgivning. De fremførte, at justeringens størrelse burde udtrykkes i procent af produktionsomkostningerne, og at denne procentsats derefter skulle fratrækkes den normale værdi.

Dette argument ser bort fra, at en sådan procentsats beregnet på basis af produktionsomkostningerne skal anvendes på et hensigtsmæssigt grundlag, og at den normale værdi ikke kan anses for at være et sådant, da den svarer til prisen på hjemmemarkedet. Argumentet godtoges derfor ikke.

(26) En pakistansk virksomhed fremførte, at justeringsbeløbet for importafgifter og told på samme vare var ansat for lavt i Kommissionens dumpingberegninger for visse typer varer.

Kommissionen gennemgik beregningerne og godtog påstanden, hvor den var relevant.

(27) De pakistanske myndigheder var af den opfattelse, at den toldulempejustering, der indrømmedes de samarbejdsvillige eksporterende producenter, ikke var tilstrækkelig. De indrømmer, at den relevante pakistanske lovgivning kun nævner et begrænset antal importerede materialer (visse farvestoffer og kemikalier), som er refusionsberettigede, hvis den færdige vare eksporteres, og at Kommissionen har indrømmet en justering i denne forbindelse. De fremfører imidlertid, at pakistanske eksportører efter bevis for deres eksportresultater også modtager refusion for en række andre indirekte skatter og afgifter på salget af samme vare på hjemmemarkedet, og at denne refusion også bør berettige en justering.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at enhver justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen kræver, at det påvises, at der er en forskel i faktorer, som påvirker prissammenligneligheden. Som led i en sådan påvisning i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), skal det vises, at den eksporterende producent rent faktisk har pådraget sig de pågældende omkostninger, i dette tilfælde importafgifter eller indirekte skatter, for den pågældende vare, når den er beregnet til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Fællesskabet. Hverken de pakistanske eksporterende producenter eller de pakistanske myndigheder kunne påvise en forbindelse mellem nogen anden betalt indirekte afgift og told og de refunderede beløb. Desuden kunne de pakistanske myndigheder ikke specificere de indirekte afgifter eller den told, for hvilken den yderligere refusion påstodes indrømmet. Anmodningen godtoges derfor ikke.

Det følger, medmindre andet fremgår af ovenstående, at konklusionerne i betragtning 39 til 45 af den midlertidige forordning bekræftes.

4. Dumpingmargener

a) *Generel metode*

(28) Repræsentanterne for de samarbejdsvillige indiske og egyptiske eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, og som derfor ikke undersøgtes, fremførte, at de dumpingmargener, der fastsattes for undersøgte statsejede selskaber, ikke skulle tages i betragtning ved beregningen af de dumpingmargener, der skal tildeles privatejede selskaber, der ikke undersøgtes.

Som allerede forklaret ovenfor kan Kommissionen ikke behandle stats- og privatejede virksomheder forskelligt, hvis alle virksomheder opererer på frie markedsvilkår. Kravet kan derfor ikke imødekommes, og bestemmelserne i betragtning 46 til 48 i den midlertidige forordning bekræftes.

b) *Dumpingmargener for virksomheder i stikprøven*

(29) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen i henhold til metoden i den midlertidige forordning og efter relevante justeringer som følge af indsigelse fra de berørte parter viste, at der fandt dumping sted for alle de undersøgte virksomheder. De endelige dumpingmargener i procent af cif-importprisen ved Fællesskabets grænse er:

Indien

Anglo French Textiles	24,7 %
The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd	7,7 %
Nowrosjee Wadia & Sons Ltd	7,7 %
Madhu Industries Ltd	17,0 %
Madhu International	17,0 %
Omkar Exports	14,2 %
Prakash Cotton Mills Ltd	2,6 %

Egypten

Damietta Spinning & Weaving Co.	13,5 %
El Nasr Wool and Selected Textiles Co. (STIA)	13,5 %
Orient Linen & Cotton Co.	13,5 %
Stephanie Textile	8,7 %

Pakistan

Al-Abid Silk Mills Ltd	6,7 %
Al Abid Export (Pvt) Ltd	6,7 %
Al-Karam Textile Mills Ltd	1,3 % (minimalmargen)
Fateh Textile Mills Ltd	6,3 %
Gul Ahmed Textile Mills Ltd	0,1 % (minimalmargen)
Excel Textile Mills Ltd	0,1 % (minimalmargen)
Mohammad Farooq Textile Mills Ltd	1,8 % (minimalmargen)

c) *Dumpingmargen for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven*

(30) Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke udvalgtes til stikprøven (se betragtning 17 og 21 i den midlertidige forordning samt betragtning 12 og 13 ovenfor), tildeltes den gennemsnitlige dumpingmargen for virksomhederne i stikprøven, vejet på grundlag af deres omsætning ved eksport til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforordningen sås der ved beregningen af denne gennemsnitlige dumpingmargen bort fra de konstaterede minimalmargener. De endelige dumpingmargener i procent af cif-importprisen ved Fællesskabets grænse er:

Indien	11,6 %
Egypten	13,5 % (for statsejede virksomheder)
Egypten	13,0 % (for andre virksomheder)
Pakistan	6,4 %

De virksomheder, der er berettiget til de reducerede satser, er anført i et bilag til denne forordning.

d) *Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige virksomheder*

(31) For ikke-samarbejdsvillige virksomheder fastsattes en dumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. Da graden af samarbejde var høj, fandtes det passende at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdende selskaber i hvert af de pågældende lande til den højeste dumpingmargen, der konstateredes for et selskab i hver stikprøve, da det ville udgøre en belønning for manglende samarbejde at antage, at den dumpingmargen, der tildeltes eksporterende producenter, som ikke gav sig til kende, er lavere end den højeste dumpingmargen, der fandtes for en samarbejdende eksporterende producent.

De endelige dumpingmargener i procent af cif-importprisen ved Fællesskabets grænse er:

Indien	24,7 %
Egypten	13,5 %
Pakistan	6,7 %

E. ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

1. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

(32) Eksportører fra alle tre eksportlande bemærkede, at de klagende fællesskabsproducenter, der ansås for erhvervsgrenen i Fællesskabet, kun tegnede sig for 34 % af produktionen i Fællesskabet. De hævdede, at dette viste, at et flertal af producenter af sengelinned i Fællesskabet ikke støttede klagen og derfor burde antages ikke at have lidt skade, og at erhvervsgrenen i Fællesskabet derfor ikke var repræsentativ for hele Fællesskabets produktion.

Imidlertid udtrykte kun to ikke-klagende EF-producenter, som oprindeligt ikke havde givet udtryk for en mening over for Kommissionen vedrørende klagen, modstand mod tolden som reaktion på de midlertidige foranstaltninger. Disse to producenters kombinerede produktion var mindre end en tredjedel af klagernes samlede produktion. Under proceduren repræsenterede klagerne derfor betydeligt mere end 50 % af den samlede produktion for de producenter, der enten gav udtryk for støtte til eller modstand mod klagen.

(33) Pakistanske eksportører påstod også, at Kommissionen ikke havde benyttet den korrekte test til at fastslå, om producenter i Fællesskabet, som også importerer sengelinned fra de pågældende lande, burde udelukkes fra erhvervsgrenen i Fællesskabet (betragtning 52 til 55 i den midlertidige forordning). Af afklaringshensyn bekræftes det, at den i betragtning 54 anvendte test var, hvorvidt sengelinned importeret fra de pågældende lande tegnede sig for mere end 10 % af omsætningen af sengelinned for de pågældende virksomheder snarere end 10 % af den samlede virksomhedsomsætning. I henhold til denne test fandtes det og bekræftes herved, at ingen af de virksomheder i stikprøven, som beholdtes på listen over 35 klagere, foretog en tilstrækkelig import af den af denne procedure omfattede vare fra de pågældende lande til at kunne udelukkes fra definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet.

2. Konklusion

(34) Det konkluderes, at konstateringen af, at de 35 klagende virksomheder repræsenterer en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet, jf.

artikel 5, stk. 4, i grundforordningen, og at de derfor udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen, bekræftes.

F. SKADE

1. Kumulativ vurdering af dumpingimportens virkninger

(35) Pakistanske eksportører fremførte, at importen fra Pakistan ikke burde have været kumuleret med importen fra Indien og Egypten i forbindelse med vurderingen af skade. Til støtte for dette synspunkt påpegede de, at importen fra Pakistan var steget mindre hurtigt end importen fra de to andre lande, at den gennemsnitlige pris på importen fra Pakistan ifølge Eurostat var højere og var steget, mens de andre var faldet, og at de for Pakistan beregnede dumpingmargener i gennemsnit var halvt så store som for de to øvrige lande.

Disse argumenter undersøgtes. Det bemærkedes, at importen fra Pakistan ganske vist steg mindre hurtigt end importen fra Indien og Egypten (især på grund af kontingentmæssige begrænsninger), men at den ikke desto mindre var steget og fortsat var den største for de tre lande. For så vidt angår Eurostats oplysninger om gennemsnitspriser bør det erindres, at disse oplysninger vedrører en bred vifte af forskellige varer. Det konstateredes for de pakistanske eksportører i stikprøven, at deres varesortiment omfattede en større andel af dyrere varer (f.eks. satin og andre varer af finere bomuldsgarn), end det var tilfældet for indiske og egyptiske producenter i stikprøven. Det fandtes derfor, at oplysningerne om gennemsnitspriser påvirkedes kraftigt af forskelle i og ændringer af varesortimentet, og at de derfor ikke kunne berettige forskellig behandling ved den samlede analyse af skade.

Endelig er størrelsen af dumpingmargenen for et bestemt land ikke et kriterium for beslutningen om, hvorvidt der skal foretages en kumulativ vurdering af dumpingimportens virkninger, hvis dumpingmargenerne ligger over minimalmargenen.

(36) Den kumulative vurdering, der foretoges i den midlertidige forordning, bekræftes derfor i henhold til vilkårene i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.

2. Dumpingimportens priser

(37) Eksportører og importører hævdede, at Kommissionens analyse af den grad, hvori den pågældende import lå under priserne hos EF-producenterne i stikprøven, og den efterfølgende beregning af skadesmargener af flere årsager var behæftet med fejl:

— for det første fordi kriterierne for udvælgelse af de referencevarer, som lå til grund for analysen, hævdedes ikke at være blevet forklaret

— for det andet fordi referencevarerne ifølge de pågældende eksportører og importører kun udgjorde en mindre del af salget i Fællesskabet for de eksportører i de pågældende lande, der indgik i stikprøven, hvilket påstodes at tyde på manglende konkurrence mellem importerede og fællesskabsfremstillede varer og på, at der ikke kunne fæstes lid til undersøgelsen

— for det tredje fordi det hævdedes, at der ved prissammenligningerne ikke var taget tilstrækkeligt hensyn til forskellene i salgskanaler mellem producenter i Fællesskabet og eksportører fra de pågældende lande

— for det fjerde fordi der hævdedes at være kvalitetsforskelle, som burde tages i betragtning

— for det femte fordi det hævdedes, at importerede varer og fællesskabsfremstillede varer, der henhører under samme referencevaredefinition, ikke kunne sammenlignes, fordi varerne var forskellige i henhold til andre kriterier end størrelse, vævningskonstruktion og overfladekvalitet, eller fordi det udvalg af konstruktioner, der ansås for sammenlignelige, var for bredt.

(38) Vedrørende det første punkt bekræftes det, at referencevarerne for hvert undersøgt marked udvalgtes efter konsultationer med den relevante nationale producentsammenslutning og desuden ved anvendelse af oplysninger, der er tilgængelige for Kommissionen. Det bekræftes endvidere, at undersøgelsen viste, at de størrelser, vævningskonstruktioner og overfladebehandlinger, der udvalgtes som referencevarer, faktisk var blandt de mest udbredte på de pågældende markeder. Endelig definerede eksportørerne eller deres repræsentanter på intet tidspunkt andre varer, som efter deres opfattelse ville have været mere hensigtsmæssige i forbindelse med en analyse af prisunderbud.

Vedrørende det andet punkt bemærkedes det, at det store udvalg af sengelinnedvarer begrænsede den anden af hver eksportørs salg, der præcist kunne sammenlignes med det salg, der foretoges af EF-producenterne i stikprøven. I betragtning af Fællesskabets ønske om at foretage præcise sammenligninger (der sammenlignedes kun priser på varer, der stemte overens med hensyn til størrelse, vævningskonstruktion og overfladebehandling) og det begrænsede antal af forskellige sådanne varer, for hvilke der kunne indhentes nøjagtige prisoplysninger i den tid, der stod til rådighed, er det ikke overraskende, at den andel af hver eksportørs salg i Fællesskabet, der med rimelighed kunne sammen-

lignes med de stikprøveudtagne fællesskabsproducenters varer, i visse ekstraordinære tilfælde var så lav som 5 %. Dette var navnlig tilfældet for eksportører, der koncentrerede sig om enkle kvantumsvarer (et markedssegment, som erhvervsgrenen i Fællesskabet nu stort set er udelukket fra på grund af tilstrømning af importerede varer). Dette omstødte ikke den konklusion, at der var betydelige markedssegmenter, hvor dumpingimporten konkurrerede med varer fremstillet i Fællesskabet, og heller ikke den metode, der anvendtes til vurdering af prisunderbud, da de samlede mængder i alle tilfælde ansås for tilstrækkeligt repræsentative og i flere tilfælde oversteg 30 %. Det bør i alle tilfælde bemærkes, at lave eksportpriser i et markedssegment på grund af den pågældende vares store udskiftelighed også vil have negative følger for priserne i tilstødende segmenter.

Vedrørende det tredje punkt underbyggede eksportørerne deres påstand med beviser for, at den samlede opskrivning fra cif-eksportprisen til den endelige detailpris var meget større end den handelstrinsjustering, der foretoges af Kommissionen. Kommissionen fandt imidlertid, at dette ikke var en relevant oplysning, da priserne ikke sammenlignedes på niveauet for salg til den endelige forbruger, men på niveauet for salg til den første uafhængige kunde. Eksportørernes påstand afvises derfor.

Vedrørende det fjerde punkt baseredes kravet om justering for kvalitetsforskelle på gennemsnitsvægten pr. kvadratmeter for fællesskabsvarer og importerede varer. Da vægten pr. kvadratmeter stof imidlertid er en funktion af vævningskonstruktionen, og da varerne kun sammenlignedes, hvis de havde samme konstruktion, var der ingen begrundelse for en sådan justering, og kravet afvises derfor.

Vedrørende det femte punkt overvejede Kommissionen argumenterne, men kunne ikke godtage dem. Denne konklusion blev nået under hensyntagen til det store antal referencevarer, som muliggjorde en detaljeret analyse, og det forhold, at der kompenseredes for resterende forskelle inden for hver definition på referencevarer ved en prissammenligning, der blev foretaget på grundlag af et gennemsnit pr. kg.

(39) Konklusionen i betragtning 79 i den midlertidige forordning om, at de importerede varer underbød priserne på de stikprøveudtagne fællesskabsproducenters varer, samt resultaterne vedrørende underbuddets størrelse bekræftes derfor.

3. Fællesskabserhvervsgrenens situation

(40) Eksportører fra alle eksportlande hævdede, at Kommissionens analyse af skade var behæftet med fejl, idet den henviste til det betydelige fald i den samlede produktion af sengelinned i Fællesskabet ved vurderingen af fællesskabserhvervsgrenens situation. De hævdede især, at oplysninger vedrørende virksomheder, der ikke indgår i erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller som ikke længere fremstiller sengelinned, ikke kan benyttes til at konkludere, at der er forvoldt væsentlig skade.

Disse påstande undersøgtes nøje. Det skal imidlertid bemærkes, at det vigtigste grundlag for konklusionen om væsentlig skade var fællesskabserhvervsgrenens mindskede rentabilitet og dens trykkede priser, som konstateret blandt virksomhederne i stikprøven.

(41) Ved vurderingen af skade i henhold til artikel 3 i grundforordningen skal Fællesskabets institutioner vurdere fællesskabserhvervsgrenens økonomiske situation. Denne vurdering omfatter sædvanligvis en analyse af en periode på fire til fem år som i det foreliggende tilfælde (»vurderingsperioden«). En sådan vurdering er normalt baseret på en analyse af den klagende erhvervsgren og ikke nødvendigvis af virksomheder, der tegner sig for hele produktionen i Fællesskabet, idet situationen for størstedelen af fællesskabsproduktionen er repræsentativ for den samlede produktion. En sådan vurdering må imidlertid også tage hensyn til den pågældende erhvervsgrens struktur og karakter. I dette tilfælde karakteriseres erhvervsgrenen ved et stort antal erhvervsdrivende, i mange tilfælde små og mellemstore virksomheder, og ved, at det er en sektor med en forholdsvis lav udtrædelsestærskel. Sidstnævnte forhold skyldes hovedsagelig, at maskiner relativt let kan sælges eller anvendes til andre varer. Dette har den virkning, at væsentlig skade sandsynligvis vil give sig udtryk i, at erhvervsdrivende forlader erhvervsgrenen i vurderingsperioden.

En begrænsning af vurderingen af skade til kun de virksomheder, der stadig er aktive ved udgangen af vurderingsperioden (dvs. på tidspunktet for indgivelsen af klagen), og som derfor aktivt kan støtte en klage, vil derfor betyde, at enhver skade, der er forvoldt virksomheder, som er lukket før dette tidspunkt, ikke ville blive overvejet i forbindelse med analysen. Det skal desuden bemærkes, at denne fordrejning endda kan forværres, da de overlevende klagende virksomheder i fællesskabserhvervsgrenen — omend muligvis kun midlertidigt — kan have draget fordel af andre virksomheders forsvinden, hvilket kan føre til en overvurdering af deres positive udvikling.

I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at 29 virksomheder i sengelinnederhvervsgrenen er lukket eller er ophørt med at fremstille varen: dvs. at et betydeligt antal virksomheder har indstillet deres aktiviteter. I betragtning af det betydelige prisunderbud, der er konstateret, samt den kraftige stigning i mængden af den pågældende importerede vare og dens efterfølgende voksende markedsandel må enhver relativt positiv udvikling for de klagende producenter anses for truet, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger.

4. Konklusion

(42) Konklusionen om, at der er forvoldt væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 1, i grundforordningen, bekræftes derfor.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(43) Eksportører fra alle tre berørte lande hævdede, at enhver væsentlig skade kunne tilskrives faldet i forbruget på 7 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden. Som nævnt i betragtning 105 i den midlertidige forordning oversteg det samlede fald i salget for alle fællesskabsproducenter imidlertid væsentligt det samlede fald i forbruget. For så vidt angår eksportørernes argument om, at oplysninger vedrørende hele fællesskabsproduktionen ikke var relevante for afgørelsen af, hvorvidt dumpingimporten forårsagede væsentlig skade, afvistes denne påstand af de årsager, der er anført i betragtning 40 og 41 i denne forordning. Konklusionen om, at faldet i forbruget ikke er i modstrid med konstateringen af, at dumpingimporten isoleret set har forvoldt væsentlig skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet, bekræftes derfor. De i betragtning 109 til 111 i den midlertidige forordning anførte konklusioner vedrørende årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt, bekræftes derfor.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Forbrugernes interesser

(44) Visse importører hævdede, at virkningen for forbrugerne ville blive større end vurderet i den midlertidige forordning. I sine midlertidige konklusioner (betragtning 124 i den midlertidige forordning) bemærkede Kommissionen, at den af proceduren omfattede vare solgtes til den endelige forbruger til priser, der var meget højere end prisen ved Fællesskabets grænse, og den fandt, at tolden derfor ville udgøre en mindre andel af den endelige pris for forbrugerne end den pålagte værditold. Da de efterfølgende omkostninger (f.eks. til transport, oplagring og detailsalg) ikke vil stige som følge af indførelsen af told, vurderedes det, at de foreslåede foranstaltningers virkning på forbrugerne ville være begrænset.

(45) Visse parter anfægtede disse argumenter. Nogle parter hævdede, at de detailhandlende fastsatte priserne for forbrugerne som en fast procentuel opskrivning af deres indkøbspris, således at prisen for forbrugerne ville stige med samme procentsats som den pålagte told. Nogle detailhandlende påstod endda, at den procentuelle stigning af forbrugerens pris kunne blive højere end toldsatsen: de hævdede, at varer solgtes i bestemte prisrammer, og at hvis tolden førte til, at prisen på en bestemt vare steg, så en ramme blev overskredet, ville varen blive prisfastsat i den følgende ramme, hvilket kunne give en prisstigning på op til 20 %.

Kommissionen fandt, at disse påstande ikke gav grund til at fravige de midlertidige konklusioner. Det konkluderedes, at konkurrence mellem detailhandlende skulle sikre, at prisstigninger for forbrugerne ikke vil gå ud over den omkostningsstigning, der direkte kan tilskrives tolden. Kommissionens midlertidige konklusion om, at denne told kun vil have en begrænset virkning på forbrugerne, især sammenlignet med andre faktorer såsom valutakursudsving, bekræftes derfor. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at denne konklusion ikke senere efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger anfægtedes eller kommenteredes af nogen organisation, som repræsenterede forbrugere.

2. Andre brugeres interesser

(46) Efter indførelsen af midlertidig told gav visse parter sig til kende og hævdede, at den indførte told ville have alvorlige negative følger for deres virksomheder. Der var især tale om virksomheder, der beskæftigede sig med udlejning af linned til hoteller og andre institutioner. En sammenslutning, der repræsenterer sådanne brugere, havde givet sig til kende før indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og var af Kommissionen blevet opfordret til at fremlægge relevante oplysninger, men havde ikke gjort dette.

De parter, der gav sig til kende efter indførelsen af midlertidig told, opfordredes ligeledes til at fremlægge relevante oplysninger, f.eks. om hvor stor en del af deres omkostninger, der skyldtes køb af sengelinned, men ingen gjorde dette inden for den frist, der var fastsat i den midlertidige forordning.

Nogle af disse parter ønskede, at visse typer sengelinned skulle udelukkes fra proceduren (se betragtning 4 og 6). De angav i denne forbindelse, at de benyttede typer sengelinned var de typer, der kunne anvendes til flere formål og tåle hyppig industriel vask. Kommissionen indtog derfor den holdning, at skønt disse virksomheder i nogen grad ville blive påvirket af indførelsen af foranstaltninger, ville de oprindelige omkostninger til køb af det pågældende sengelinned være begrænsede sammenlignet med de løbende serviceomkostninger til vask, afhentning og udbringning. Kravene gav derfor ikke tvingende årsag til, at der ikke burde indføres foranstaltninger.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Endelig told

(47) Skadesmargenerne ligger i alle tilfælde fortsat over dumpingmargenerne. Der bør derfor indføres en endelig antidumpingtold svarende til de i betragtning 29 til 31 angivne dumpingmargener undtagen for virksomheder med minimaldumpingmargener, for hvilke der ikke bør indføres told.

2. Opkrævning af den midlertidige told

(48) Størrelsen af de dumpingmargener, der konstateredes for de eksporterende producenter, og den alvorlige skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, ville normalt berettige, at den midlertidige told opkræves endeligt med den endelige told.

Nogle berørte eksportører og importører fremførte imidlertid, at den midlertidige forordning ikke var indført inden for den periode, der var angivet i artikel 7, stk. 1, sidste punktum, i grundforordningen. I betragtning af den usikkerhed, der er opstået om, hvorvidt denne frist er overholdt, jf. bestemmelserne i forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 om fastsættelse af regler for tidsfrister, datoer og tidspunkter [1], finder Kommissionen, at den midlertidige told ikke bør opkræves endeligt, så der undgås retlig usikkerhed.

3. Certificering af håndvævede varer

(49) For at drage fordel af den i betragtning 7 omhandlede fritagelse for håndvævede varer bør der kræves et certifikat for håndvævet oprindelse. Certifikatet udfærdiges på formularen i bilag II og udstedes af de kompetente myndigheder i oprindelseslandet. Det certifikat, der omhandles i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande [2], bør også anses for tilstrækkeligt til at indrømme fritagelse.

(50) Kommissionen vil nøje overvåge importen af håndvævet sengelinned fra de pågældende lande og vil, hvis omstændighederne kræver det, træffe alle nødvendige foranstaltninger.

4. Fremtidige anmodninger om behandling som ny eksportør

(51) Da der er anvendt stikprøveteknik i forbindelse med undersøgelsen, kan der ikke i denne procedure indledes en fornyet undersøgelse af nye eksportører i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener. Som allerede anført i betragtning 12 og 13 finder Kommissionen dog, at der for at sikre lige behandling af alle ægte nye eksporterende producenter og de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, bør gives mulighed for, at den vejede gennemsnitlige told, der gælder for de sidstnævnte virksomheder, anvendes over for alle nye eksporterende producenter, som ellers ville være berettiget til en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien, Pakistan og Egypten, som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 2, henhørende under følgende KN-koder:

KN-kode	Taric-kode
ex 6302 21 00	6302 21 00*81
	6302 21 00*89
ex 6302 22 90	6302 22 90*19
ex 6302 31 10	6302 31 10*90
ex 6302 31 90	6302 31 90*90
ex 6302 32 90	6302 32 90*19

[1] EFT L 124 af 8. 6. 1971, s. 1.

[2] EFT L 275 af 8. 11. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 824/97 (EFT L 119 af 8. 5. 1997, s. 1).

2. Den endelige antidumpingtold i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes, jf. dog stk. 3 og 4, til følgende for varer med oprindelse i:

Land	Told	Taric-tillægskode
Egypten	13,5 %	8900
Indien	24,7 %	8900
Pakistan	6,7 %	8900

3. For varer fremstillet og solgt med henblik på eksport af de i bilag I anførte eksporterende producenter fastsættes følgende antidumpingtold:

Land	Told	Taric-tillægskode
Egypten	13,0 %	8041
Indien	11,6 %	8042
Pakistan	6,4 %	8043

4. For varer fremstillet og solgt med henblik på eksport af de nedenfor anførte virksomheder fastsættes følgende antidumpingtold:

Land	Producent	Told	Taric-tillægskode
Indien	Anglo French Textiles	24,7 %	8044
	The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd	7,7 %	8045
	Nowrosjee Wadia & Sons Ltd	7,7 %	8045
	Madhu Industries Ltd	17,0 %	8046
	Madhu International	17,0 %	8046
	Omkar Exports	14,2 %	8047
	Prakash Cotton Mills Ltd	2,6 %	8048

Land	Producent	Told	Taric-tillægskode
Egypten	Stephanie Textile	8,7 %	8049

Land	Producent	Told	Taric-tillægskode
Pakistan	Al-Abid Silk Mills Ltd	6,7 %	8050
	Al-Abid Export (Pvt) Ltd	6,7 %	8050
	Al-Karam Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Fateh Textile Mills Ltd	6,3 %	8052
	Mohammad Farooq Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Gul Ahmed Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Excel Textile Mills Ltd	0,0 %	8051

5. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

1. Varer tariferet under de i artikel 1, stk. 1, nævnte KN-koder, som er fremstillet af stoffet vævet på væve, der udelukkende er hånd- eller foddrevne, er fritaget fra den told, der indføres ved artikel 1 (Taric-koder 6302 21 00*21, 6302 21 00*29, 6302 22 90*11, 6302 31 10*10, 6302 31 90*10, 6302 32 90*11).

2. Fritagelsen indrømmes kun varer, der ved deres overgang til fri omsætning i Fællesskabet er ledsaget af enten

i) et certifikat fra de kompetente myndigheder i oprindelseslandet, som svarer til modellen i bilag II til denne forordning, eller

ii) et certifikat udstedt i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3030/93.

3. Certifikater udstedt i henhold til stk. 2, nr. i), er kun gyldige, hvis oprindelseslandene har underrettet Kommissionen om navnene og adresserne på de regeringsmyndigheder på deres område, som er bemyndiget til at udstede disse certifikater, og har sendt Kommissionen prøver på stempler anvendt af disse myndigheder og navnene og adresserne på de relevante regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for kontrollen af certifikaterne. Stemplerne er gyldige fra den dato, hvor Kommissionen modtager prøverne.

4. Certifikater udstedt i henhold til stk. 2, er kun gyldige, hvis de fremlægges med valgmulighed a) og c) i rubrik 11 udstreget, og hvis de attesterer, at de pågældende varer svarer til beskrivelsen i valgmulighed b).

5. De relevante gennemførelsesbestemmelser til Fællesskabets toldkodeks og særlig bestemmelserne vedrørende administrativt samarbejde i artikel 93 ff. i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks [1] finder anvendelse med de nødvendige ændringer.

Artikel 3

Hvis en ny eksporterende producent fra et af de pågældende lande over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelige beviser for, at

— den ikke eksporterede de i artikel 1, stk. 1, beskrevne varer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. juli 1995 til 30. juni 1996)

— den ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i eksportlandet, som er pålagt antidumpingtold ved denne forordning

— den faktisk har eksporteret de pågældende varer til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der danner grundlag for foranstaltningerne, eller at den har indgået en uigenkaldelig kontraktlig forpligtelse til at eksportere en betydelig mængde til Fællesskabet,

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter konsultation af Det Rådgivende Udvalg ændre artikel 1, stk. 3, ved at tilføje den pågældende nye eksporterende producent til listen i bilag I.

Artikel 4

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1069/97, frigives.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1997.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

[1] EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 89/97 (EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 28).

BILAG I

EGYPTEN

AMC Arab Metals Co., Cairo
Dantex Ltd, Cairo
Egyptex, Cairo
El Naggar Egyptian Co. For Furniture, Elmahalla
Nile Tex, Alexandria
Wintex-Wahab International Textiles Ltd, Cairo
Zahret El Mehalla for Weaving, Mehalla El Kubra — El-Seka El-Wosta

INDIEN

A. Shashikant & Co., Mumbai (Bombay)
Ajit Impex, Mumbai (Bombay)
Akai Impex Ltd, Mumbai (Bombay)
Alps Industries Ltd, Ghaziabad
Amitara Fabrics Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Anunay Fab. Pvt. Ltd, Ahmedabad
B.X. International, Mumbai (Bombay)
Badridass Gauridatt Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai (Bombay)
Bünts Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Chhaganlal Kasturchand & Co. Ltd, Mumbai (Bombay)
Classic Connections, Mumbai (Bombay)
Concepts International India Pvt. Ltd, Gurgaon
Cotfab Exports, Mumbai (Bombay)
Country House, New Delhi
Deepak Traders, Mumbai (Bombay)
Dhanalakshmi Weaving Works, Cannanore
Divya Textiles, Mumbai (Bombay)
Dyna-Impex Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Elite Exports, Mumbai (Bombay)
Emperor Trading Company, Tirupur
Encore Themes, New Delhi
Govindji Trikamdas & Co., Mumbai (Bombay)
Hindustan Textiles, Cannanore
Ibats, New Delhi
Incotex, Mumbai (Bombay)
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd, New Delhi
Indo Export Corporation, New Delhi
International Services, Chennai (Madras)
Intex Exports, Mumbai (Bombay)
Invitation Apparels Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Jindal India, Mumbai (Bombay)
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad
K. Overseas, New Delhi
Kanodia Fabrics (International), Mumbai (Bombay)
Kaushalya Export, Ahmedabad
Kitu Bhandari Pvt. Ltd, New Delhi
Kothari Industrial Corporation Ltd, Chennai (Madras)
Lakshmi Apparels and Wovens Limited, Coimbatore
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad
Maritex Exports, Mumbai (Bombay)
Marwaha Exports, New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd, Chennai (Madras)
Minar Exports, Mumbai (Bombay)
Mridul Enterprises, New Delhi
Niaz International, Farrukhabad
P.J. Exports, Mumbai (Bombay)
Patodia Syntex Ltd, Mumbai (Bombay)
Pattex Exports, Mumbai (Bombay)
Prem Textiles, Indore
Punch Exporters, Mumbai (Bombay)
Raghuvir Exim Ltd, Ahmedabad
Rajka Designs Pvt. Ltd, Ahmedabad
Sanna Inttex, Mumbai (Bombay)
Santex Exports, Mumbai (Bombay)
S. D. Enterprises, Mumbai (Bombay)
Shetty Garments Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Shivani Exports, Mumbai (Bombay)
Shorewala Exim Int'l, New Delhi
Shrijee Enterprises, Mumbai (Bombay)
Shruti Designs Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Sohanlal Balkrishna Export, Mumbai (Bombay)
Southern Sales & Services, Bangalore
Standard Industries Ltd, Mumbai (Bombay)
Starline Exports, Mumbai (Bombay)
Sumangalam Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Sunil Impex, Mumbai (Bombay)
Sunil Silk Mills, Mumbai (Bombay)
Sunny Made Ups, Mumbai (Bombay)
Suresh & Co., Mumbai (Bombay)
Surya International, Panipat
Syndicate Impex, Ahmedabad
Syntex Corporation Ltd, Mumbai (Bombay)
Tata Exports Limited, Mumbai (Bombay)
Texcellence Overseas, Mumbai (Bombay)
The Hindoostan Spg. & Wvg. Mills Ltd, Mumbai (Bombay)
The Ruby Mills Limited, Mumbai (Bombay)
Trend Setters, Mumbai (Bombay)
Trend Setters K.F.T.Z., Mumbai (Bombay)
Vepar Private Limited, Ahmedabad
Vigneshwara Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Wooltop Weaves, Chennai (Madras)

PAKISTAN

Adamjees Impex International, Karachi
Afroze Textile Industries (Private) Ltd, Karachi
Amer Fabrics Limited, Lahore
Anjum Textile Mills (Private) Ltd, Faisalabad
Arzoo International (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Arzoo Textile Mills Ltd, Faisalabad
Asco International (Pvt.) Ltd, Karachi
Aziz Sons, Karachi
B.I.L. Exporters, Karachi
Be Be Jan Pakistan (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Bela Textiles Limited, Karachi

Dyer Textile & Printing Mills (Pvt.) Ltd, Karachi
Eksons Sales Organization, Karachi
Elahi Enterprises Ltd, Lahore
Elasta Amtex Industries (Pvt.) Ltd, Karachi
Fairdeal Textiles (Pvt.) Ltd, Karachi
Faisal Industries, Karachi
Fashion Knit Industries, Karachi
Gohar Enterprises, Faisalabad
Gohar International (Pvt.) Ltd, Faisalabad
H. A. Industries (Private) Ltd, Faisalabad
Home Furnishings Ltd, Karachi
Kam International, Karachi
Kausar Textile Industries (Pty) Ltd, Faisalabad
Kohinoor Textile Mills Ltd, Rawalpindi
Latif Int'l (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Liberty Mills Limited, Karachi
Linex International (Pvt.) Ltd, Karachi
Lotus Textile Industries Limited, Karachi
Lucky Impex, Karachi
Lucky Tex, Karachi
Lucky Textile Mills, Karachi
M.F.M.Y. Industries Ltd, Karachi
M.R. Export (Private) Ltd, Lahore
Mukaty Corporation, Karachi
Nadia Textile International (Pvt.) Ltd, Lahore
Nakshbandi Industries Limited, Karachi
Nash Garments (Pvt.) Ltd, Karachi
Nina Industries Ltd, Karachi
Nishat Mills Limited, Karachi
Nishitex Enterprises, Karachi
Nu-tex (Pvt.) Ltd, Karachi
Parsons Industries (Pvt.) Ltd, Karachi
S.P.R.L. Rehman Brothers, Lahore
Sas Texexport (Pvt.) Ltd, Karachi
Shabbir Associates, Karachi
Sharif Textile Industries (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Sitara Textile Industries (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Syncotex Sa Agencies, Karachi
The Crescent Textile Mills Limited, Faisalabad
Today's Sportswear Inc., Karachi
Towellers Limited, Karachi
Unibro Industries Limited, Karachi
Union Exports (Pvt.) Ltd, Karachi
ZN Textiles (Pvt.) Ltd, Faisalabad

1 Exporter (name, full address, country) Exportateur (nom, adresse complète, pays)	**ORIGINAL**	2 No
	CERTIFICATE in regard to HANDLOOMS, TEXTILE HANDICRAFTS and TRADITIONAL TEXTILE PRODUCTS, OF THE COTTAGE INDUSTRY, issued in conformity with and under the conditions regulating trade in textile products with the European Community **CERTIFICAT relatif aux TISSUS TISSÉS SUR MÉTIERS À MAIN, aux PRODUITS TEXTILES FAITS À LA MAIN et aux PRODUITS TEXTILES RELEVANT DU FOLKLORE TRADITIONNEL, DE FABRICATION ARTISANALE, délivré en conformité avec et sous les conditions régissant les échanges de produits textiles avec la Communauté européenne**	
3 Consignee (name, full address, country) Destinataire (nom, adresse complète, pays)	4 Country of origin Pays d'origine	5 Country of destination Pays de destination
6 Place and date of shipment — Means of transport Lieu et date d'embarquement — Moyen de transport	7 Supplementary details Données supplémentaires	

8 Marks and numbers — Number and kind of packages — DESCRIPTION OF GOODS Marques et numéros — Nombre et nature des colis — DÉSIGNATION DES MARCHANDISES	9 Quantity Quantité	10 FOB Value (1) Valeur fob (1)

11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY — VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE

I, the undersigned, certify that the consignment described above includes only the following textile products of the cottage industry of the country shown in box No 4:

a) fabrics woven on looms operated solely by hand or foot (handlooms) (2)

b) garments or other textile articles obtained manually from the fabrics described under a) and sewn solely by hand without the aid of any machine (handicrafts) (2)

c) traditional folklore handicraft textile products made by hand, as defined in the list agreed between the European Community and the country shown in box No 4.

Je soussigné certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement les produits textiles suivants relevant de la fabrication artisanale du pays figurant dans la case 4:

a) tissus tissés sur des métiers actionnés à la main ou au pied *(handlooms)* (2)

b) vêtements ou autres articles textiles obtenus manuellement à partir de tissus décrits sous a) et cousus uniquement à la main sans l'aide d'une machine *(handicrafts)* (2)

c) produits textiles relevant du folklore traditionnel fabriqués à la main, comme définis dans la liste convenue entre la Communauté européenne et le pays indiqué dans la case 4.

12 Competent authority (name, full address, country) Autorité compétente (nom, adresse complète, pays)	At — À ....., on — le.....
	..... (Signature) (Stamp — Cachet)

(1) In the currency of the sale contract. — Dans la monnaie du contrat de vente.
(2) Delete as appropriate. — Biffer la (les) mention(s) inutile(s).